

31. nedjelja kroz godinu C

*Ti ljubiš sva bića i ne mrziš ni jedno koje si stvorio.
Jer da si štogod mrzio, ne bi ga ni stvorio. (Mudr 11,24)*

Prvo čitanje

Mudrost 11,22 – 12,3

Sav je svijet pred tobom, Gospodine, kao zrnce praha na tezulji i kao kaplja jutarnje rose što se spušta na zemlju. Ali ti si milostiv svima jer možeš sve i kroz prste gledaš na grijehе ljudima da bi se pokajali. Jer ti ljubiš sva bića i ne mrziš ni jedno koje si stvorio. Jer da si štogod mrzio, ne bi ga ni stvorio. A kako bi išta moglo postojati ako ga ti ne bi htio, ili se održati ako ga ti nisi u život pozvao? Ali ti štediš sve jer sve je tvoje, Gospodaru, ljubitelju života, i tvoj je besmrtni duh u svemu. Blago kažnjavaš prestupnike, koriš ih i opominješ za grijehе njihove, da se ostave zloće i da se ufaju u tebe, Gospodine.

Drugo čitanje

2. Solunjanima 1,11 – 2,2

Braćo i sestre! Uvijek molimo za vas da vas Bog naš učini dostojnima poziva i snažno dovede do punine svako vaše nastojanje oko dobra i djelo vaše vjere te da se proslavi ime Gospodina našega Isusa u vama i vi u njemu – po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista. A što se tiče Dolaska Gospodina našega Isusa Krista i našeg okupljanja oko njega, molimo vas, braćo i sestre: ne dajte se brzo pokolebati u svom shvaćanju niti uznemiriti ni nekim duhom, ni nekom riječju, ni nekim tobože našim pismom, kao da će sad-na Dan Gospodnji.

U ono vrijeme: Uđe Isus u Jerihon. Dok je njime prolazio, eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa. Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući." On žurno siđe i primi ga sav radostan. A svi koji to vidješe stadoše mrmljati: "Čovjeku se grešniku svratio!" A Zakej usta i reče Gospodinu: "Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko." Reče mu na to Isus: "Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!"

Za razmišljanje

Današnje nam Evanđelje pripovijeda o Zakeju, malom, bogatom čovjeku iz Jerihona, koga Židovi izbjegavaju i preziru jer skuplje porez za poganske tlačitelje i pri tom očito pazi da i njemu bude dobro. Zakej se posebno zanima za Isusa koji se, kamo god došao, druži s grešnicima. I Isus ga stvarno primjećuje, zove ga i ide k njemu. Taj susret s Isusom mijenja čitav njegov život. Pitanje koje je na temelju ove pripovijesti upočeno nama jest: kako se mi odnosimo prema tamnoj strani našega života?

Shvaćamo li to Evanđelje stvarno kao osobnu poruku nama, da je Isus došao u nama spasiti ono što je izgubljeno? Iz toga proizlazi temeljno pitanje o odnosu prema našoj krivnji. Uzimamo li kao vjernici svoju krivnju puni povjerenja u susret s Isusom sa sigurnošću da će nam on oprostiti, da će nas u dubini naše dirnuti kao Zakeja, da će potpuno preoblikovati naš život i darovati nam novu životnu radost? Ili svoju krivnju uopće ne uzimamo ozbiljno, pronalazimo različite (dobre) isprike, bagateliziramo ih, a pri tom možda druga bez milosti stavljamo pred sudište? Ali time si oduzimamo dobru priliku: tko nije spreman trijezno pogledati svoju krivnju neće nikad osjetiti utjehu pravog oproštenja. Jer teret koji ne primjećujem, ne mogu niti predati. On će nas sve više pritiskati, priznali mi to ili ne. Ali ako se prepustimo milosrđu i oproštenju koje nam Bog nudi u Isusu, osjetit ćemo potrebu tu unutarnju radost i ljubav poklanjati drugima. A kad se međusobno izmirimo onda će među nama kršćanima zaista moći rasta bratska i sestrinska zajednica koja nikoga ne izbacuje jer Bog sâm to nikada ne čini. Zakej je, dakle, lik koji nas želi ohrabriti da potražimo susret s Isusom. Isus je ušao u njegovu kuću i učinio ga sretnim čovjekom koji se izmirio sa sobom, sa svojom okolinom i s Bogom. To isto želi učiniti i nama!